

Tanuljunk-e kínaiul?

2012 május 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

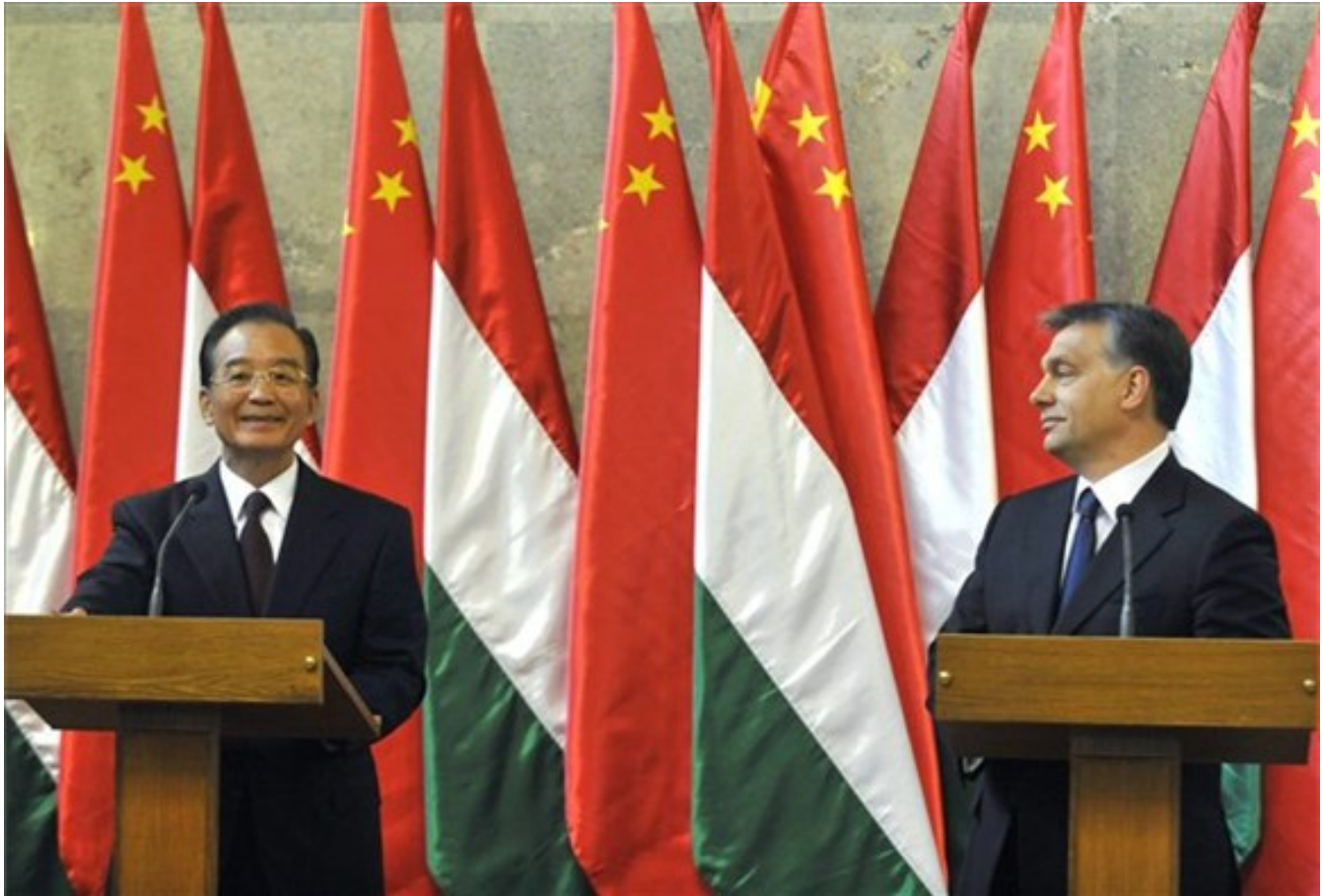
- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Több üzenete is van annak, hogy hét kínai–magyar egyezményt írtak alá a hét elején Budapesten. Evidens, hogy a kormány sikersztoriként igyekszik láttatni e gazdaságdiplomáciai fogást – a kabinet helyében én is ezt tenném ebben a nem teljesen magától kialakult, ám kétségtelenül Magyarország számára „elszigetelt” politikai és gazdasági helyzetben.

Miután Kína támogatja a Nemzetközi Valutaalap szerepvállalását az európai hitel- és adósságválság kezelésében, és arra számít, hogy a globális pénzügyi szervezet jobban teljesít a világgazdaság stabilizálásában, érthető, hogy stratégiai szövetségese – a jelenleg IMF-es hitelkeretre vágyakozó – Magyarországnak. Tudniillik az új felállás szerint Kína kész az euró megmentésében aktív szerepet játszani – de csak úgy, ha mindez a valutaalap közvetítésével, pontosabban a globális pénzügyi hitelintézet csatornáin keresztül valósul meg.

Jogos a kérdés: mi közünk van az eurózónához, az euró megmentéséhez? Csak annyi, hogy a magyarországi éves gazdasági teljesítmény, vagyis a GDP hetven százaléka exportalapú, és annak is jelentős része az eurózónát „illeti”. Kis túlzással: az euró megmentése piacaink és egyben a magyar gazdaság védelmét is jelenti. S miután Kína az IMF-en keresztül kívánja finanszírozni Európát, köztük nagyjából-egészéből bennünket is, b?ven van üzenete a hét kínai–magyar egyezménynek. Ez ugyanis akkor, amikor a fél világ Kína pénzére áhítozik, pozitív megkülönböztetés.

Részint azért, mert hosszú időn át a kutya sem állt szóba velünk, mínuszba estek a vállalati beruházások, nem jöttek a befektetések, kerültek vagy kerülnek bennünket a piaci szereplők. Nota bene: hárombólvil uniós tagállamként továbbra sem vagyunk befektetésre ajánlott ország. Ráadásul forrásoldalon kivonulót fújtak a bankjaink – 2010 második felétől pont annyi pénzt szippantottak ki a pénzintézetek tulajdonosai hazánkból, mint amennyibe a magánnyugdíjpénztárak államosítása „került”. Úgy t?nt, mi több, még most is úgy t?nhet a világ szemében, hogy az amúgy t?keszegény Magyarországnak nincs szüksége a külföldre.

Pedig olyannyira van, hogy – idézve a magyar kormányfőt – immár „az IMF a mi barátunk”, azaz szó sincs hadiállapotról – helyes. Egyébként a kínai–magyar kapcsolatból elméletileg már a közeli jövőben profitálhatunk: szó van itt vasútépítésről, logisztikai és k+f központok létrehozásáról, valamint egymilliárd eurós hitelkeretről. Kínából nézve ez csepp a tengerben, nekünk azonban felér egy falusi lakodalommal, még akkor is, ha ezek a beruházások vagy éppen a pénzügyi kölcsön rendszerszinten éppenséggel nem rengeti meg a magyar gazdaságot.

Hosszabb távon viszont elképzelhető, hogy a kínai nemzeti bank magyar állampapírokat kezd el vásárolni, és biztosan megjelennek kínai befektetők is. Ugyanis a keleti piaci szereplők is csak olyanok, mint az összes többi investor: oda mennek, ahol nyereséget tudnak realizálni.

Ezzel együtt a kínaiak jelenlétét és Magyarországnak keleti nyitását is a „helyi értéken” kell kezelnünk. Tudniillik

semmiképpen sem jobb egy kínai t?kés, mint egy nyugati – német, osztrák és svájci –, s?t!

Leegyszer?sítve: a németet legalább értjük, a kultúránk hasonló, a történelmünk sok ponton közös, sokan beszélnek a nyelvet. A hozzánk közel fekv? említett középnyugat-európai országok pedig már t?ke- és foglalkoztatási oldalon bizonyítottak, gazdaságunk nagy része, így az életvitelünk is pont t?lük függ, és sajnos nem a bels? gazdaságtól, ott minden „csupa rom”, de most ezen a téren nem akarok frontot nyitni.

Bár Kína világgazdasági szerepe vitathatatlan, a távol-keleti gazdasági birodalom els?sorban az IMF-en keresztül kívánja a vén kontinenst finanszírozni. Hiába javulnak tehát a kínai pozíciók Magyarországon, nekünk egyel?re a tönkrevágott magyarországi textilipar, a falusi kínai „bolthálózat” és az Örs vezér tere ugrik be – els? blikkre.

Hogy tanuljunk-e kínaiul? Nem árt. Egyel?re viszont maradnék a németnél.

Szajlai Csaba - magyarhirlap.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

MAGYAR MUNKÁS KÖNYVTÁR

Ajánló